

פאפיראסן Papirosn

טעקסט: הערמאן יאבלאקאוו

Moderato

A kal-te nakht a ne-pel-di-ke finster u-metum, shteyt a yin-ge-le far troyert un kukt zikh arumt Fun
 re-gn shittst im nor a vant, a ko-shi-kl halt er in hant, un zay-ne oy-gn be-tn ye-dn shtum. Ikh
 hob shoyt nit keyn koyekh mer a - rumtsugeyn in gas, hunge-rik un op-ge-ri-sn funem re-gn nas. Ikh
 shlep a-rum zikh fun ba-gi-nen, key-ner git nit tsu far-di-nen, a - le la-khn, ma-khn fun mir
 shpas. Ku-pi-tye koyft zhe, koyft zhe pa - pi - ro - sn, tru - ke-ne, fun re - gn nit far -
 go - sn. koyft zhe bi-lik be-ne-mo-nes, koyft un hot oyf mir rakh mones, ra-te-vet fun hunget mikh a -
 tsind! Ku-pi-tye koyft zhe shvebelakh an - ti - kn, der-mit vert ir a yo-si-ml derk-vi - kn. Um-
 zisr mayn shrayen un mayn loy-fn, keyner git bay mir nit koyfn, oysgeyn vel ikh mu-zn vi a hunt...

רעפֿרען:

קופישע קויפט זשע קויפט זשע פאפיראסן,
 טרוקענע פֿון רעגן ניש פֿארנאסן.
 קויפט זשע ביליק בנאמנות,
 קויפט און האָט אויף מיר רחמנות,
 ראטעוועט פֿון הונגער מיך אַצינד!

א קאלטע נאכט א נעפֿלדיקע פֿינצטער אומעטום,
 שטייט א ינגעלע פֿארטרויערט און קוקט זיך ארום.
 פֿון רעגן שיצט אים נאָר א וואַנט,
 א קאָשיקל האַלט ער אין האַנט,
 און זיינע אויגן בעטן יעדן שטום.

איך האָב שוין ניש קיין בוח מער אַרומצוגיין אין גאס,
 הונגערדיק און אָפֿגעריסן פֿונעם רעגן גאס.
 איך שלעפֿ ארום זיך פֿון באַניגען,
 קיינער ניש ניש צו פֿאַרדינען,
 אלע לאַבן מאַכן פֿון מיר שפּאַס.

קופטיע קויפט זשע שוועבעלאך אנטיקן,
דערמיט ווערט איר א יתומל דערקוויקן.
אומזיסט מיין שרייען און מיין לויפן,
קיינער וויל ביי מיר נישט קויפן,
אויסגיין וועל איך מוזן ווי א הונט...

מיין מאמע אין מלחמה האט פארלוירן זיינע הענט,
מיין מאמע האט די צרות מער אויסהאלטן נישט געקענט;
יונג אין קבר זי געטריבן,
בין איך אויף דער וועלט פארבליבן,
אומגליקלעך און עלנט ווי א שטיין.

ברעקלעך קלייב איך אויף צום עסן אויף דעם אלטן מארק,
א הארמע באנק איז מיין געלעגער אין דעם קאלטן פארק.
אין דערצו די פאליציאנטן,
שלאגן מיד מיט שווערן קאנטן,
ס'העלפט נישט מיין געבעט און מיין געוויין.

איך האב געהאט א שוועסטערל א קינד פון דער נאטור,
מיט מיר צוזאמען זיך געשלעפט האט זי א גאנצן יאר.
מיט איר געווען איז מיר פיל גרינגער,
לייכטער ווערן פלעגט דער הונגער,
ווען איך פלעג א קוק טאן נאָר אויף איר.

מיטאמאל געוואָרן איז זי שוואַך און זייער קראַנק,
אויף מינע הענט איז זי געשטאַרבן אויף א גאסן באַנק,
און אז איך האב זי פארלוירן,
האב איך אלץ שוין אָנגעוויירן,
זאָל דער מויל שוין קומען אויך צו מיר.